

Sygn. akt IC 280/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Jacek Szerer

Protokolant : Magdalena Buda

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2023 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Banku (...) S.A. w W.**

przeciwko **R. D., D. D.**

o zapłatę

zasądza solidarnie od pozwanych R. D. i D. D. na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) S.A. w W. kwotę 222.296,04 zł (dwieście dwadzieścia dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych 04/100) wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 173.804,22 zł od dnia 12 grudnia 2022r. do dnia zapłaty;

zasądza od pozwanych R. D. i D. D. solidarnie na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) S.A. w W. kwotę 21.858 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 280/23

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. w W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwani R. D. i D. D. solidarnie mają zapłacić na rzecz strony pozwanej kwotę 222.296 zł na którą składają się : należność główna w kwocie 173.804,22 zł odsetki liczone do dnia 12 grudnia 2022 roku w kwocie 48491,82 zł oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przypisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa wskazała, iż pozwani zawarli w dniu 26 marca 2018 roku ze stroną pozwaną umowę pożyczki nr (...), z zapłaty którego to zobowiązania nie wywiązywali się, nie regulując na rzecz banku płatności w sposób przewidziany w umowie. Wierzyciel wypowiedział umowę, co spowodowało postawienie całości zobowiązania w stan wymagalności. W związku z brakiem płatności, strona powodowa wezwała pozwanych do zapłaty należności. Wezwanie nie spowodowało spłaty zadłużenia wobec strony powodowej. Strona powodowa wypowiedziała przedmiotową umowę, stawiając całą należność w stan wymagalności. Strona powodowa podjęła próbę polubownego pozasądowego rozwiązania sporu, wzywając pozwanego do zapłaty. Pozwani nie uścili na rzecz strony powodowej należności.

Sąd Rejonowy (...) 20 grudnia 2021 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanym R. D. oraz D. D. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty łączną kwotę 187.925,74 zł , w tym : kwotę 173.804,22 zł z odsetkami : umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 26 listopada 2021 roku do dnia zapłaty kwotę 14.121,52 zł a także kwotę 2.350 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się nakazu zapłaty do dnia zapłaty.

Pozwani złożyli sprzeciwy od ww. nakazu zapłaty, wobec czego postanowieniem z dnia 13 października 2022 roku wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty z dnia 20 grudnia 2021 roku Sąd Rejonowy (...) w L. umorzył postępowanie, stwierdzając, że każda ze stron ponosi koszty procesu związane ze swym udziałem w sprawie.

Sąd Okręgowy w (...) nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 stycznia 2023 roku w sprawie sygn. akt I Nc 192/22 uwzględnił żądanie pozwu w całości nakazując pozwanym R. D. oraz D. D. aby zapłacili solidarnie stronie powodowej (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 222.296,04 zł wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 173.804,22 zł od dnia 12 grudnia 2021r. do dnia zapłaty oraz kwotą 8.711,69 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo w tym terminie wnieśli sprzeciw.

W dniu 26 stycznia 2023 roku od ww. nakazu zapłaty pozwana D. D. wniosła sprzeciw, zaskarżając go w całości, wnosząc o jego uchylenie. Pozwana wskazywała, że w jej ocenie nie było podstaw do występowania przeciwko niej na drogę sądową, ponieważ zrobiła wszystko, aby spłacić zobowiązanie m. in. złożyła wniosek o restrukturyzację.

W dniu 26 stycznia 2023 roku sprzeciw wniósł pozwany R. D., zaskarżając go w całości, wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał że brak było podstaw prawnych i faktycznych do jego wydania a także wskazał na fakt nieudowodnienia dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. D. i D. D. zawarli ze stroną powodową Bankiem (...) S.A. w W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 199.000,27 zł obejmującej : spłatę pożyczki w wysokości 189.070,16 zł. Całkowity koszt pożyczki wynosił 101.277,55 zł, całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę wynosiła 290.347,71 zł. Całkowita kwota do zapłaty jest sumą całkowitej kwoty pożyczki i całkowitego kosztu pożyczki. Rzeczywista stopa roczna oprocentowania wynosiła 9,57 %. Okres kredytowania wynosił 120 miesięcy. Pozwani zobowiązali się do spłaty zobowiązania wraz z odsetkami w 120 równych ratach kapitałowo-odsetkowych płatnych w okresach miesięcznych, do dnia 10-go każdego miesiąca, w wysokościach i terminach wyszczególnionych w planie spłaty. Zgodnie z postanowieniami umowy bank ma prawo wypowiedzieć umowę pożyczki w przypadku : niedotrzymania przez pożyczkobiorcę warunków określonych w umowie, utraty przez pożyczkobiorcę zdolności kredytowej, zagrożenia upadłością pożyczkobiorcy. Termin wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni, w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia umowy, całość zadłużenia z tytułu umowy staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym od którego Bank nalicza i pobiera odsetki wg stopy procentowej zadłużenia przeterminowanego.

dowód :

- umowa pożyczki nr (...). k. 4-10,

W początkowym okresie pozwani w sposób regularny dokonywali wpłat na wskazany w umowie rachunek bankowy.

dowód :

- historia rachunku pożyczki za okres od 26 marca 2018r. do 31 grudnia 2019 ., k. 176-178

- zeznania pozwanej k. 182 i e-protokół

W dniu 7 maja 2020 roku pozwani zawarli z bankiem ugodę nr (...), w którym określili nowe warunki spłaty swojego zadłużenia.

Dowód:

-ugoda nr (...) z dnia 7 maja 2020r. k. 27-28

W związku z nieuregulowaniem zaległości wynikających z przedmiotowej umowy a także ugody i utrzymującym się zadłużeniem przeterminowanym, pismem z dnia 12 lipca 2021r. Bank wezwał kredytobiorców do zapłaty zaległej kwoty w wysokości 3.092,97 zł, na którą to kwotę składać się miały : kapitał w wysokości 1.392,26 zł, odsetki w kwocie 1.694,05 zł, odsetki od zaległego kapitału w wysokości 6,66zł.

Dowód:

-pismo z dnia 12 lipca 2021 roku k. 19-22

Pismem z dnia 7 września 2021 roku bank wypowiedział warunki spłaty kredytu określone w umowie. Jednocześnie wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 4.269,28 zł, na którą to kwotę składały się : kapitał w kwocie 1.690,07 zł, odsetki w kwocie 2.550,73 zł, odsetki od zaległego kapitału i odsetek skapitalizowanych w kwocie 28,48 zł. Jednocześnie poinformowano pozwanych, że brak spłaty, że brak spłaty wymagalnej przed okresem terminu wypowiedzenia (30 dni) spowoduje, że po upływie terminu wypowiedzenia cała kwota pożyczki zostanie postawiona w stan wymagalności. Pozwani w zakreślonym terminie nie uiszcili należności wymagalnych.

Dowód:

-pismo z dnia 7 września 2021 roku k. 23-26

Pismem z dnia 21 października 2021 roku wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 185.775,81 zł z tytułu niespłaconego kapitału w kwocie 173.804,22 zł, odsetek zapadłych w kwocie 11.517,73 zł, odsetek karnych w kwocie 453,86zł, w terminie 7 dni od doręczenia wezwania.

dowód :

- wezwanie z dnia 21 października 2021r., k. 29-32;

Pozwani spłacają również inne zobowiązania m.in. w firmie windykacyjnej(...) raty po 500 zł miesięcznie, do spłaty pozostało około 60.000 zł. Nadto spłacają pożyczkę zakładową zaciągniętą przez pozwaną w wysokości 25.000 zł a także raty z innych firm windykacyjnych U., J.. Pozwani chcieli ogłosić upadłość konsumencką, do tej pory jednak tego nie uczynili.

dowód :

- przesłuchanie pozwanych k. 182 i e-protokół.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Pożyczki pieniężne są udzielane przez banki na podstawie przepisów art. 720 – 724 k.c. oraz art. 78 Prawa bankowego. Zgodnie z przepisem art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Do umów pożyczek zawieranych przez bank stosuje się odpowiednio przepisy Prawa bankowego dotyczące zabezpieczenia spłaty i oprocentowania kredytu. Umowa pożyczki jest umową konsensualną, a zatem dochodzi do skutku w wyniku porozumienia stron, a wydanie przedmiotu pożyczki stanowi wykonanie zawartej już umowy. Jest to umowa dwustronnie zobowiązująca : pożyczkodawca zobowiązuje się do przeniesienia własności przedmiotu pożyczki „w zamian” za zobowiązanie pożyczkobiorcy do zwrotu, czyli do przeniesienia własności takiego samego przedmiotu na pożyczkodawcę. W odniesieniu do pożyczki bankowej, niezależnie od przepisów prawa bankowego, mają zastosowanie przepisy regulujące kredyt konsumencki określone w ustawie z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715 z późn. zm.).

Bezspornym w niniejszej sprawie pozostawało, że pozwani zawarli ze stroną powodową umowę pożyczki nr (...). Z powodu nieterminowej spłaty rat przez pozwanych, strona powodowa wypowiedziała umowę i cała kwota stała się wymagalna, nadto naliczone zostały odsetki od niespłaconej części kapitału według zmiennej stopy procentowej. Bezspornym w sprawie był też fakt, że pozwani nie zapłacili dotąd całej należności z tytułu umowy pożyczki, czemu w istocie w toku procesu nie przeczyli, a więc są zobowiązani do spłaty wymagalnej kwoty, w wysokości dochodzonej przez stronę powodową niniejszym pozwem.

Wskazać w tym miejscu należy, iż bank wobec nieterminowych spłat a także trudności finansowych powodów w dniu 7 maja 2020 roku zawarł z pozwanymi ugodę dotyczącą spłaty zaległych rat. Pozwani jednakże również nie dotrzymywali warunków tej ugody, spłacając niesystematycznie raty a w konsekwencji zaprzestając spłat rat kredytowych.

Pozwani będąc stroną umowy pożyczki z dnia 26 marca 2018 roku a także ugody zawartej w dniu 7 maja 2020 roku powinni przestrzegać zawartych w tej umowie warunków i niezależnie od sytuacji majątkowej, powinni dążyć do terminowej spłaty zobowiązania. Powstanie zaległości w spłacie rat stanowi przesłankę uzasadniającą wypowiedzenie umowy przez stronę powodową, co też nastąpiło. Zdaniem Sądu, mając na uwadze materiał dowodowy przedstawiony przez strony w toku procesu, żądana przez stronę powodową należność w wysokości 222.296,04 zł tytułem zadłużenia na dzień złożenia pozwu roku jest kwotą faktycznie nie spłaconą dotychczas przez pozwanych. Pozwani powoływali się co prawda na brak środków do życia, jednakże z zeznań złożonych na rozprawie wynika, że zarówno pozwana jak i pozwany pracują zarobkowo. Choćby nawet hipotetycznie przyjąć, że pozwani nie posiadają środków do życia a także posiadają zadłużenia w innych instytucjach to jak wskazali nie podjęli żadnych kroków w celu ogłoszenia upadłości konsumenckiej. Należy mieć również na względzie, że z oświadczeń pozwanych wynika, iż posiadają zadłużenia w innych bankach, co istotnie nie rokuje możliwości zgodnego współdziałania nawet przy ustaleniu dobrowolnych spłat na rzecz strony powodowej.

Wobec powyższego w oparciu o cytowane wyżej przepisy Sąd uznał roszczenie strony powodowej za uzasadnione i zasądził solidarnie od R. D., D. D. na rzecz strony powodowej (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 222.296,04 zł wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 173.804,22 zł od dnia 12 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty.

Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwani przegrali proces w całości, zobowiązani są zatem zwrócić stronie powodowej poniesione przez nią koszty procesu w kwocie 21.858 zł, na która składają się : 11.041 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 10.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa (punkt II wyroku).